

тѣа времена катѡ мѣкой нѡвый Іѡанъ во искѡше-
 нїа та, и победитель твоегѡ врага дїавола, виждь
 и внимай да небы се вмѣстило въ сердце то ти
 хѡлое помышленїе: понеже азъ нещѣ да ѡстѡ-
 пимъ ѡ тебѣ, но катѡ ѡпаднешъ ѡмїрска та честь
 и слава, и се посмирїшъ, послѣ азъ пакъ ще тѣ
 возведѣ напѣрвата ти слава: по доврѣ ти є да
 прїемнешъ сегѡ това искѡшенїе, нежели да се мѡ-
 чишъ во вѣчна мѡка. ѡвѣщї Вустѡмїи весь вослѣ-
 зи, и рече: мѡлимъ те Господи мѡй, акъ не є
 возмѡжнѡ да не прїйдатъ тѣа искѡшенїа ѡ насъ,
 а то по доврѣ повелї да дѡйдатъ сегѡ, и да се изѡка-
 ва ѡвѣчна та мѡка, нежели да се мѡчиме въ мѣа
 вѣчнѡ. но дай намъ сила и крѣпость за да гї под-
 носиме, и да не мѡже никое зло помышленїе да
 ны поколеви ѡ вѣра та. Паки мѡ казѡ Господь:
 єто, Вустѡмїе, ви давамъ мѡа та благодѣть,
 коѡто ще ви сохрани дѡшы те ѡ всѡка вредїтєлна
 вѣщї: но оукрѣпитесе колкѡто мѡжете. Това из-
 рѣкши Господь и вознесе се на мѣко, а свѡтїи слез-
 на ѡ горѡ та и ѡгїде домѡ си, и катѡ казѡ на
 женѡта си все щотѡ чѡ, и се помолїха теплѣйше
 Бѡгѡ глаголюще: вѡди вола Господнѡ. Подїрѣ не-
 колкѡ дни ѡ виденїе то и крещенїе ихъ, паднѡ
 єднѡ зла бѡлестъ въ слѡгїте мѡ и изѡмрѣха до
 єдинъ, и ѡ това познѡ свѡтїю какъ начнѡха ис-
 кѡшенїа та, коїто предсказѡ мѡ вѣше Господь,
 но ѡнъ благодарї Бѡга, и оукрѣпї женѡта мѡ да
 не малѡдѡшствѡва въ нїщѡ. По немнѡгѡ време и-
 стаа бѡлестъ премїна на скѡты те мѡ и гї оуморї
 всїчките. веднѡшъ катѡ възє свѡтїю женѡ та си
 и дѣцѡта и излѣзнаха да се расхѡдатъ, и тѡй
 часъ влѣзоха тѡтѣ въ дѡмо мѡ и ѡкрѡдоха всѡ не-
 вѡстѡвїише имъ нїщѡ, тѡкмѡ дрѣхите щотѡ нѡ-
 сеха на секе си. ѡ такѡвї приключенїа ѡстанѡ св-
 вѡс: въ конѣчна нищѣта и скѡдѡсть. Въ снѡмъ дни